

ת"פ 20425/04/22 - מדינת ישראל נגד אופיר כפיר בצור

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 20425-04-22 מדינת ישראל נ' בצור

לפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	אופיר כפיר בצור

גזר דין חלקי

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעבירת **גניבה** לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). במסגרת הסדר דיוני שנערך בין הצדדים תוקן כתב האישום והנאשם הופנה לשירות מבחן לצורך קבלת תסקיר שיתייחס לאפשרות הארכת שני מאסרים מותנים, שתלויים ועומדים נגד הנאשם. בין הצדדים אין הסכמה לעניין העונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 27.11.2021 בשעה 15:00 שהתה המתלוננת בחנות ברחובות והניחה את הטלפון הנייד שלה בשווי 3,874 ₪ על הדלפק. הנאשם עבר בסמוך, נטל אותו ועזב את המקום. בהמשך, שינה הנאשם את הגדרות הטלפון כך שיכללו את שמו ותמונתו. בעקבות פניית המתלוננת, השיב לה הנאשם את הטלפון הנייד, לאחר שתיאמו מפגש ביניהם.

תסקירי שירות מבחן

2. בעניינו של הנאשם התקבלו 5 תסקירים אשר סקרו את קורותיו: כבן 43, רווק ומצוי בזוגיות מזה כ-15 שנים, אב לשני ילדים בגילאי 8 ו-13, לבת זוגו ילדה נוספת. הנאשם מוכר לשירות המבחן מהפניות קודמות: הפניה משנת 2016 בשל ביצוע עבירות אלימות במשפחה שבעטיה נדון, בין היתר, לצו מבחן שהופקע בשל חוסר שיתוף פעולה סדיר; הפניה משנת 2018 (מושא הרשעתו האחרונה) בגין ריבוי עבירות גניבה וקשירת קשר, במסגרתה התקשה הנאשם לערוך שינוי ונותר בעמדותיו המבוצרות ולפיכך לא ניתנה בזמנו המלצה טיפולית.

בשיחה עמו בנוגע לעבירה מושא התיק הנוכחי, הנאשם נטל אחריות על מעשיו ותיאר כי ברקע לעבירה בקשת בנו שירכוש עבורו טלפון נייד אך ממניעים כלכליים הדבר לא התאפשר. כאשר שהה בחנות הבחין בטלפון "זרוק" על

הדלפק והחליט לקחתו, זמן קצר לאחר מכן השיב אותו לבעליו. הנאשם ביטא תחושה של אכזבה ותסכול ממעורבותו החוזרת בפלילים. שיתף כי תחילה כשבעלת הטלפון התקשרה לא נענה לשיחתה, אך בהמשך היום החל לחוש חרטה והבין כי מוטב לו להשיב את הטלפון. מבין בדיעבד שפעל באימפולסיביות ללא חשיבה על השלכות מעשיו. עם זאת, נראה כי מתקשה להתייחס לפגיעה שיש במעשיו כלפי המתלוננת ומרוכז בעצמו ובמחירים שעלול לשלם בגין ביצוע העבירה.

במהלך מלחמת "חרבות ברזל" שיתף הנאשם בדבר אירוע משנת 2018 של נפילת טיל על ביתו, תאר כי נפצע בפניו מרסיס וביתו נהרס. לדבריו, על רקע מצב המלחמה חלה הידרדרות במצבם הנפשי שלו ושל ילדיו. כמו כן, פוטר מעבודתו על רקע צמצום כוח אדם במקום העבודה.

בהמלצת שירות המבחן שולב הנאשם ביום 2.1.2024 בקבוצה טיפולית, הגיע לכל המפגשים הקבוצתיים, גילה מחויבות להליך והסתגל לקבוצה באופן חיובי, בשים לב לשלב ההתחלתי בו מצויה הקבוצה. ניכר שהנאשם מבטא קול משמעותי בקבוצה, הוא קשור לאחרים ומבטא הבנה בנוגע לחומרת מעשיו כמו גם מוטיבציה להמשך טיפול. בתסקיר מסכם ובהבהרה לו שהוגשו ביום 7.4.2024 ו- 10.4.2024 הביע שירות המבחן התרשמותו ממוטיבציה של הנאשם לשינוי התנהלותו, היותו בעל כוחות חיוביים לתפקוד נורמטיבי, לרבות בתחום התעסוקה, ומשיתוף פעולה בטיפול הקבוצתי שלהערכתו יסייע בצמצום הסיכון לביצוע עבירת נוספות. על רקע האמור המליץ שירות מבחן על הארכת המאסרים המותנים והטלת צו מבחן לשנה לצד הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות, על מנת שלא לפגוע בסיכויי שיקומו של הנאשם.

תמצית טענות הצדדים

3. ב"כ המאשימה, עו"ד רותם נבון פסחה, ביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 4 ל- 12 חודשי מאסר בפועל ובתוך כך עמדה על נסיבות ביצוע העבירה והדגישה כי לאחר שמצא את הטלפון הנייד שינה את הגדרות הטלפון כך שיכללו את שמו ותמונתו. ב"כ המאשימה אינה מתעלמת מהתהליך החיובי שעבר הנאשם בסיוע שירות המבחן, אולם בצד זאת ציינה כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית אך לפני שלושה חודשים ולכן, כאשר עסקינן במי שהורשע מספר רב של פעמים בעבירות מאותו סוג ואשר לא הורתע גם מקיומם של שני מאסרים על תנאי, הרי שאין מקום להורות על הארכתם. עם זאת, ומתוך הכרה בהליך השיקום, גם אם זה נמצא בראשיתו, עתרה להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות, שיכללו את הפעלת המאסרים על תנאי.

4. הסנגור, עו"ד זאב לקט, סבור שנסיונות ביצוע הגניבה בדרך של מציאה וכן השבת הטלפון למתלוננת, הולמות מתחם ענישה נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. לאור התסקירים החיוביים שהצביעו על הכרה של הנאשם בחומרת מעשיו, השתלבות של הנאשם בקבוצה טיפולית, שיתוף פעולה מלא, מוטיבציה לשיקום וכוחות חיוביים לתפקוד נורמטיבי, המעידים על סיכוי של ממש של הנאשם להשתקם, ביקש הסנגור לגזור את דינו של הנאשם בסטייה לקולה ממתחם העונש ההולם תוך אימוץ המלצת שירות המבחן במלואה והתחשבות במצבו המשפחתי המורכב.

5. מפי הנאשם שמעתי את הדברים הבאים: "קודם כל אני באמת לוקח אחריות על מה שעשיתי ואני באמת ממש מצטער. הטיפולים שאני עושה בימי שלישי זה משהו שמשנה לי את דפוס החשיבה, וטוב לי שם. אני ממש אודה להמשיך עם זה. ב-1.5 אני מתחיל לעבוד, בגלל המלחמה פיטרו אותי ואני מתחיל לעבוד במפעל, אני מסגר רתך".

דין והכרעה

6. נסיבות העבירה מלמדות על פגיעה בערכים חברתיים מוגנים של שמירה על ביטחון רכושו של הציבור וקניינו. הנאשם ניצל הזדמנות כאשר שהה בחנות וגנב טלפון נייד שהיה מונח על הדלפק, כך שאין מדובר בנסיבות של תכנון או תחכום. מנגד, יש לתת את הדעת לערך הכספי המשמעותי של מכשיר טלפון נייד ואת הקלות הרבה בה ניצל הנאשם חוסר תשומת לב של המתלוננת, במטרה להתעשר על חשבונה ללא מאמץ. עוד יש לציין כי מעבר לפגיעה בקניין מגולמת גם פגיעה בפרטיותו של אדם שכל עולמו נחשף וגלוי במידע המאוחסן בו (ראו לעניין זה ע"פ 8627/14 **דביר נ' מדינת ישראל** (14.7.2015)). לזכותו של הנאשם יש לציין כי השיב את הטלפון הנייד למתלוננת, כך שבסופו של דבר לא נגרם לה נזק ממזין.

7. בבחינת מדיניות הענישה ראו:

רע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.2013) - נדחתה בקשת ערעור של הנאשם כנגד עונש מאסר בן 4 חודשים שהושת עליו, לאחר שנקבע מתחם עונש הולם בגין מעשה עבירה של גניבת טלפון נייד הנע בין 2 ל-8 חודשי מאסר בפועל. בדחותו את בקשת רשות הערעור התייחס בית המשפט העליון לחומרת העבירה של גניבת טלפון נייד: "**גניבת מכשירי טלפון ניידים הפכה, למרבה הצער, לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים ומערערת את תחושת הביטחון של הציבור. אין להקל ראש בעבירה זו ויש להטיל על המורשעים בביצועה עונשים הולמים**".

רע"פ 8016/22 **גאוז נ' מדינת ישראל** (24.11.2022) - המבקש נטל מדלפק הקבלה בבית חולים רמב"ם בחיפה טלפון נייד אשר נשכח במקום. נקבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. ונגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 638/21 **דזנאשוילי נ' מדינת ישראל** (16.02.2021) - המבקש הורשע בשתי עבירות גניבה כאשר גנב שני טלפונים ניידים במקומות ציבוריים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מהגניבות נע בין 2 ל-8 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, הפעלת תנאי של 7 חודשי מאסר בפועל במצטבר, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו, קבע כי המאסר המותנה וקיצר את תקופת המאסר המותנה. בקשות רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

עפ"ג (מרכז) 8965-11-16 **חמוס נ' מדינת ישראל** (29.01.2017) - בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשמת שהורשעה, לאחר שמיעת ראיות, בגניבת טלפון נייד השייך למוכרת בחנות אליה נכנסה, כנגד גזר דינו של

בית משפט השלום שהשית עליה מאסר בפועל בן חודש ימים, עונשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לאחר שבית המשפט מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

8. בשים לב לעקרון ההלימה, בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב בענישה הנוהגת - אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין מאסר על תנאי ל- 8 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

העונש המתאים לנאשם

9. מגיליון הרישום הפלילי עולה כי לנאשם 6 הרשעות קודמות בעבירות גניבה בלא פחות מ- 18 תיקי חקירה שונים. בגין הרשעותיו הראשונות הוטלו על הנאשם עונשי מאסר על תנאי, עד שלבסוף נדון ביום 3.3.2019 בגין שתי עבירות גניבה למאסר בפועל בן 6 חודשים שיינשא בעבודות שירות, תוך ששלושה מאסרים על תנאי בני 6, 5 ו- 3 חודשים (שהוטלו בתיקים שונים) הופעלו בחופף.

לנאשם 2 הרשעות נוספות בעבירות גניבה משנת 2019: ת"פ (ב"ש) 10462-10-1, במסגרתו הושת על הנאשם מאסר מותנה בן 3 חודשים לשלוש שנים בגין עבירה בה הורשע; ת"פ (רח') 21632-07-17, במסגרתו הושתו על הנאשם בגין 8 עבירות גניבה, 4 חודשי מאסר בפועל בצד מאסר על תנאי בן 6 חודשים לשלוש שנים בגין ביצוע עבירות רכוש.

שני המאסרים על תנאי חלים בענייננו.

לנאשם הרשעה נוספת שעניינה תקיפת קטין בידי אחראי.

10. סעיף 55(א) בחוק העונשין קובע כי **"מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי"**.

החריג לכלל מפורט בסעיף 56(א) בחוק העונשין הקובע, כי **"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי"**.

11. מהמקובץ לעיל עולה כי הנאשם הוא עבריין רכוש רצידיביטי, אשר זכה לאורך השנים להתחשבות בתי המשפט. שוב ושוב נגזרו על הנאשם עונשים מקלים בדמות מאסרים על תנאי, שלא הרתיעוהו מלבצע עבירות נוספות ולפגוע ברכוש הזולת. כמפורט לעיל, בשנת 2019, כאשר נדון הנאשם לעונש מאסר בן 6 חודשים, הופעלו שלושה מאסרים על תנאי בחופף זה לזה ובחופף לעונש המאסר שהוטל, תוך מתן אפשרות לריצוי

העונש בעבודות שירות. הנה כי כן, סלחנות בתי המשפט, ככל הנראה יצרה אצל הנאשם את הרושם, כי מעשיו לא יזכו למענה הולם וגם הפעם בוצעה הגניבה תוך התעלמות משני מאסרים על תנאי המרחפים מעל ראשו.

12. תסקירי שירות המבחן אכן מצביעים על תהליך חיובי אצל הנאשם, אולם הטיפול בו השתלב מצוי אך בראשיתו, כך שקשה להתרשם משינוי דפוסים עמוק או סיכויי שיקום משמעותיים. בסיכומם של דברים ובשים לב לעיקרון ההלימה, אף שאיני מתעלמת ממאמציו של הנאשם, הרי שאין מדובר בשיקום יוצא דופן המצדיק הקלה עמו עד כדי הימנעות מהשתת ענישה משמעותית ובוודאי שלא קיימים טעמים שיירשמו להארכת עונשי המאסר על תנאי.

13. להודייתו של הנאשם בכתב האישום, אשר חסכה בזמן שיפוטי ואשר מבטאת נטילת אחריות, התגייסותו של הנאשם לטיפול כמו גם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה מושא כתב האישום, יינתן ביטוי בגזירת העונש על דרך של עבודות שירות והפעלת המאסרים על תנאי בחופף, תוך מתן משקל משמעותי גם לנסיבותיו המשפחתיות ולמצבו הכלכלי.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים שהושת על הנאשם ביום 22.5.2019 בת"פ (רח') 21632-07-17.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים שהושת על הנאשם ביום 13.5.2019 בת"פ (ב"ש) 10462-10-15.

עונשי המאסר ירוצה בחופף לעונש המאסר בפועל כך שסך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר לתקופה בת 6 חודשים.

ב. מאסר מותנה למשך 5 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש למשך 3 שנים.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 500 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.2024. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ד. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה. הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש ולהוסיף על עונשו.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, בנוכחות הצדדים.